

NECHAT SE
VYPSAT Z TĚHLE
BEZNADEJNÉ
ORGANIZACE

ZDENA SALIVAROVÁ HONZLOVÁ

PREMIÉRA 6. ŘÍJNA 2021
V DIVADLE ROKOKO

REŽIE
DIVADELNÍ ADAPTACE
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA

JAKUB NVOTA
MARIE NOVÁKOVÁ
DANIEL PŘIBYL
ADAM PITRA
KATARÍNA HOLLÁ
MARIO BUZZI

OBSAZENÍ

JANA HONZLOVÁ
ANDULA, JEJÍ SESTRA

JARMILA, JEJÍ SESTRA
HUGO, JEJÍ BRATR

JEJÍ MATKA
PELIKÁNOVÁ
FANTOVÁ
KRŮNO
MODROVOUS
BOMZÁK
JARDA

BEÁTA KAŇOKOVÁ
MARIE-LUISA
PURKRÁBKOVÁ
AGÁTA ČERVINKOVÁ
SAMUEL BUDIMAN /
ANTONÍN KRACIK
VERONIKA JANKŮ
RADKA FIDLEROVÁ
PETRA JUNGMANOVÁ
VIKTOR DVOŘÁK
PETR KONÁŠ
STANISLAV LEHKÝ
KRYŠTOF BARTOŠ

NÁPOVĚDA VERONIKA KOUDELKOVÁ
INSPICE DANIELA SIMČIŠIN DEYLOVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ondřej Sýkora a David Tůma. Světla Marek Sucharda a Filip Jukl. Technika pod vedením jevištního mistra Lud'ka Blažka. Rekvizity Iveta Havlová a Michal Hakl. Garderoba Věra Chalupová a Marcela Černá. Maskérna Kristýna Koryntová, Nina Jirasová a Olga Fridrichová. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

BLÍŽENECTVÍ ZDENEY SALIVAROVÉ

Česká spisovatelka Zdena Salivarová dopsala novelu *Honzlová* v roce 1969 v Kalifornii, kam emigrovala společně s manželem spisovatelem Josefem Škvoreckým. Psaní *Honzlové* bylo tím prvním, do čeho se v cizí zemi pustila. Román je cennou zprávou o Praze padesátých let a má ohromné tempo. Působí, jako by Zdena Salivarová chtěla oddálit střet s novým prostředím, jako by chtěla zůstat alespoň mentálně a literárně co nejdéle připoutána k rodnému okupovanému městu a blízkým, kteří v něm zůstali.

Hrdinka románu Jana Honzlová nese na svých bedrech zodpovědnost za celou rodinu, která se vinou ostrovní režimu v padesátých letech minulého století ocitla zcela bez mužské autority. Otec žije v emigraci, jeden bratr je zavřený v uranových dolech a druhý je na vojně. Otec Zdeny Salivarové, knihkupec a nakladatel Jaroslav Salivar, byl po komunistickém převratu vězněn a poté emigroval do USA. Jejího bratra Lumíra odsoudili v osmnácti letech pro odbojovou činnost na deset let odnětí svobody v pracovním táboře v Jáchymově. Rodina byla pro svůj „buržoazní původ“ ze dne na den přestěhována z Pařížské ulice do chátrajícího pavlačového domu v dělnickém Karlíně.

Zdena Salivarová studovala Gymnázium Elišky Krásnohorské, věnovala se hře na housle, byla členkou rozhlasového pěveckého sboru Bohumila Kulínského st. a roku 1952 se stala zpěvačkou československého Státního sboru písní a tanců. Jak k tomu došlo, je popravdě vylíčeno v románu *Honzlová*. Její kamarád s jugoslávskými kořeny našel na toaletách Slovanského domu inzerát, že hledají zpěvačky do souboru. Se sborem pak navštívila Salivarová Sovětský svaz, Mongolsko, Čínu, Severní Koreu a Francii. Na spoustu zájezdů ale nebyla pro svůj nevyhovující „kádrový profil“ puštěna.

V roce 1957 se seznámila se spisovatelem Josefem Škvoreckým, kterého si o rok později vzala za muže. Josef napsal na základě Zdeniných rodinných vyprávění povídku *Můj táta haur a já*. S touto povídkou se šel na ministerstvo vnitra optat, proč jeho milou pronásledují a proč ji nepouští na zahraniční zájezdy se souborem písní a tanců, když je proletářka z chudé rodiny. Dostalo se mu vysvětlení, že Zdenina matka pomlouvá systém a u řeznice prý prohlásila, aby šli komunisti do hajzlu. Na to neměl Josef Škvorecký co říct. Povídka nesplnila svůj účel. Právě naopak, pozornost státní bezpečnosti se upřela na Zdeny Salivarovou ještě intenzivněji a byl na ni nasazen agent, kterého v *Honzlové* vyportrétovala jako soudruha Sedláčka. V šedesátých letech studovala dramaturgii na FAMU. Hrála ve filmech *O slavnosti a hostech* a *Farářův konec*. Hostovala jako herečka v Činoherním klubu. Po okupaci v roce 1968 emigrovala

do USA a následně do Kanady. V roce 1971 založili s manželem v Torontu nakladatelství '68 Publishers, které se zaměřovalo především na překlad a vydávání zakázané české a slovenské literatury. Jejím posledním románem je *Hněj země* (1994), román o údělu lidí, kteří museli opustit svoji vlast.

Je nositelkou Řádu Bílého lva.

MARIE NOVÁKOVÁ

„Máme jeden legrační zážitek s mým románem Honzlová: Psala jsem ho rukou do písanek, a když jsme jeli z Kalifornie do Kanady, román už byl v první verzi hotový a těch písanek bylo asi šedesát. Naložila jsem je do síťové tašky a pohodila na sedadlo auta, které jsme si tenkrát na tu cestu asi z páté ruky koupili. Tenkrát se Josef ale opravdu rozzlobil. Jak můžu takhle zacházet s rukopisem, od něhož nemám kopii, na kterém jsem pracovala tři měsíce, jak můžu tak lehkomylně a lajdácky zacházet s těmi písankami, to dělám pořád, hrc – frc, vzal síťovku a zamkl ji do kufru auta. Po celou tu dlouhou cestu přes Ameriku, kterou jsme natáhli na pět týdnů, neodešel od auta, aniž nejdřív vyndal síťovku s písankami. Co kdyby nám to auto někdo ukradl? Kufr i auto samo byly ve srovnání s rukopisem absolutně nedůležité. Musím uznat, že měl pravdu. Podruhé napsat stejný román už bych asi nebyla schopna.“

ZDENA SALIVAROVÁ V KNIŽNÍM ROZHOVORU S KARLEM HVÍŽDALOU
OPUSTÍŠ-LI MNE, NEZAHYNEŠ

A JANY HONZLOVÉ

TVŮRCI

JAKUB NVOTA

Roku 2001 absolvoval studium divadelní režie na bratislavské VŠMU. Společně s režisérem Kamilem Žiškem založil a vede Túlavé divadlo. Jako režisér či dramatik spolupracuje s řadou divadel na Slovensku i v Čechách – Divadlo Astorka Korzo '90 (*Letmý sneh, Mathea*), Divadlo Aréna v Bratislavě (*Josef Švejč*), Divadlo Petra Bezruče (*Spalovač mrtvol*), Národní divadlo Brno (*Rozmarné léto, Saturnin*), Divadlo v Řeznické, Divadlo v Rytířské, Divadlo Palace, Divadlo Kalich, Divadlo Jonáše Záborského v Prešově, Nové divadlo v Nitře aj.

MARIE NOVÁKOVÁ

Dramaturgyně, autorka a režisérka. Absolvovala obor dramaturgie na Katedře činoherního divadla DAMU. Je spolu s Ivo Kristiánem Kubákem zakladatelkou divadelního prostoru VILA Štvanice, nezávislého souboru Tygr v tísni a plenérového festivalu antických dramát Antická Štvanice. Ve své dramaturgické a autorské tvorbě se zabývá adaptacemi a inscenováním nedramatických látek (*Golem* Gustava Meyrinka, *Deník 1959–1974* Pavla Juráčka, *1913* Floriana Illiese, *Berlín Alexanderplatz* Alfreda Döblina ad.). Mezi lety 2013 a 2016 byla dramaturgyní Městského divadla Kladno. Od roku 2017 do roku 2019 dramaturgyní Klicperova divadla v Hradci Králové. Externě spolupracuje jako autorka literárních pořadů a rozhlasových dramaturgií s Českým rozhlasem (*Oliver Twist* Charlese Dickense, *Neviditelný* Jaroslava Havlíčka ad.). Napsala pro Divadlo Drak v Hradci Králové scénář k imerzivní inscenaci *Labyrint světa a ráj srdce* a pohádku *Medová královna*. Je lektorkou divadelních dílen.

ADAM PITRA

Vystudoval scénografii na DAMU a postgraduálně obor Grafický design a plakát na VŠUP v Praze. Od roku 2007 působí jako šéf výpravy Městských divadel pražských. Zároveň jako kostýmní výtvarník a scénograf spolupracuje s mnoha pražskými i mimopražskými divadly, např. Činoherním klubem, Národním divadlem Brno, Divadlem Palace. Realizoval desítky scénických a kostýmních návrhů (v roce 2003 byl nominován na Cenu Alfréda Radoka za scénografii inscenace *Psí srdce* v ostravské Aréně). Pravidelně spolupracuje s filmem a televizí, podílel se na více než třiceti filmech a seriálech. V roce 2014 byl nominován na cenu Český lev za film Zdeňka Tyce *Jako nikdy*. Ve své volné tvorbě se věnuje ilustraci, grafice, pastelům a digitální fotografii. Je také autorem komiksu *O kouzelné holčičce vycházejícího* v časopise *Čtyřlístek*.

KATARÍNA HOLLÁ

Vystudovala scénografii na DAMU (1984–1990) a pokračovala spoluprací s generačně blízkými režiséry: Jurajem Deákem, Jakubem Špalkem a Michalem Dočekalem. Je autorkou kostýmních návrhů pro inscenace Jakuba Korčáka (*Smutek sluší Elektře, Tři sestry*), Jany Kališové (*Noc tribádek, Prachy, prachy, prachy*), Lucie Bělohorské (*Po zkoušce, Virginie*), Ondřeje Sokola (*Osiřelý západ*) a mnohých dalších. Na českých jevištích dosud vytvořila kostýmní návrhy k více než sto padesáti inscenacím. Působí také v zahraničních divadlech, především ve Švédsku, kde je jejím častým spolupracovníkem režisér David Radok (např. *K – Popis jednoho zápasu* pro operu v Göteborgu). Její tvorba nachází významné uplatnění také na filmovém plátně (*Kolja, Pelíšky, Tajnosti, Teorie tygra* ad.). Je držitelkou Českého lva za kostýmní výpravu filmu *Hořící keř* (2013) polské režisérky Agnieszky Hollandové.

MARIO BUZZI

Studoval fagot na konzervatoři v Kroměříži a elektroakustickou hudbu na JAMU. Již během studií vytvořil řadu skladeb, např. *Pááávlíííkúůů* pro smyčcový kvartet, vokály a elektrickou kytaru, *Requiem za lesní zvěř* pro hlas, klarinet, kytaru a lesní roh, dále pro smyčcový orchestr, *Valso mortale* pro klavír, *Symfonii in Es* pro velký orchestr a mnoho dalších. Současně se věnoval tvorbě pro vlastní kapely JáMor, Luční koník a později byl také členem skupiny Chorchestr. Je dvorním skladatelem Brno Contemporary Orchestra (BCO). Od roku 1996 se zaměřil na práci s hudební elektronikou. Používá vlastní metodu tzv. dirty samplingu, také často pracuje s frekvenční a křížovou modulací a též s náhodnými procesy geneze hudebního materiálu. Působí jako skladatel scénické hudby pro divadla, rozhlas i televizi, vytváří hudbu k audioknihám, přese písně, komorní i orchestrální hudbu a účinkuje též v originálním kabaretu *Komediograf* jako kytarista. V Městských divadlech pražských naposledy vytvořil hudbu k inscenaci Janky Ryšánek Schmiedtové *Premiéra mládí* (2017).

HERCI

BEÁTA KAŇOKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019. Pochází ze Slezska, kde na Slezské univerzitě v Opavě vystudovala kulturní dramaturgii. Studia činoherního herectví na pražské DAMU absolvovala mimo jiné rolemi Nataši Čechovových *Tři sestery* v režii Tomáše Töpfera či Ollie v McDowallově *Pomoně* v režii Jana Holce. V letech 2017–2018 byla v angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, kde zaujala v rolích ve Vyrpajevově hře *Letní vosy nás štípou už i v listopadu* (režie Alžběta Burianová), *Téměř dokonalé lásce* Nicole Moellerové (režie Adam Svozil, Kristýna Kosová) či v *Elitách* Jiřího Havelky v režii Martiny Schlegelové. Spolupracovala také se

Švandovým divadlem (*Pohřeb až zítra*, režie Daniel Hrbek) nebo s Divadlem Spektákl, například hlavní rolí v Topolově *Hodině lásky* v režii Štěpána Pácla. Podílela se i na oceňovaném imerzivním projektu *Pomezí* režiséra Lukáše Brychty.

MARIE-LUISA PURKRÁBKOVÁ

Narodila se Praze. Po osmiletém gymnáziu strávila rok na pražské Filozofické fakultě, kde studovala divadelní vědu. Následně nastoupila na DAMU, kde se v současné době zabývá činoherním herectvím. Před začátkem studia hrála v několika amatérských a studentských divadlech, kromě herectví se v nich věnovala i scénografické a kostýmní tvorbě. Ve volném čase se výtvarným uměním zabývá i nadále. Momentálně hraje ve studiu Švandova divadla se spolkem Distheatranz v inscenaci Vyrpajevova textu *Nesnesitelně dlouhá objetí* a rok na těžce scéně vystupovala v monodramatu Moiry Buffini *Jordan*. Má zkušenosti také s televizní tvorbou, ztvárnila hlavní roli ve filmu České televize *Lehká jako dech* (2013).

AGÁTA ČERVINKOVÁ (KRYŠTŮFKOVÁ)

Narodila se v Praze. Po absolvování gymnázia byla přijata na Divadelní fakultu JAMU v Brně (obor činoherní herectví), kterou v roce 2016 absolvovala s magisterským titulem. Již během studia hostovala v Národním divadle Brno a HaDivadle. V letech 2016–2020 byla stálou členkou uměleckého souboru HaDivadla. Hostovala v Divadle Letí, A studiu Rubín, Divadle Spektákl, ve Studiu Hrdinů a v Dejvickém divadle. Během studia natočila absolventský celovečerní film *FAMU Road-Movie* v režii Martina Jelínka, zahrála si také ve snímku *Mart'anské lodě* v režii Jana Foukala (premiéra 2021). Je součástí umělecké skupiny Řízek na přechodu a Párek nad kanálem, která se zaměřuje na audiovizuální tvorbu.

SAMUEL BUDIMAN

Je dětský herec, pro kterého je spolupráce s Městskými divadly pražskými jeho první jevištní zkušeností. Dosud účinkoval v televizní pohádce Martina Dolenského *Pravý rytíř* (2016) a v prvním díle filmové trilogie *Zahradnictví: Rodinný přítel* (2017) režirované Janem Hřebejkem.

ANTONÍN KRACIK

Dětský herec, který se na divadelním jevišti objevuje poprvé. V minulosti účinkoval v seriálu *Pojišť'ovna štěstí* (2007) a s odstupem času si zahrál po boku své maminky Terezy Kostkové v úspěšné filmové komedii *Ženy v běhu* (2019) režirované Martinem Horským.

VERONIKA JANKŮ

Pochází z Olomouce. V dětství se věnovala krasobruslení a amatérskému divadlu. Začala studovat na Pedagogické fakultě v Olomouci češtinu a hudební výchovu, odtud po revoluci přestoupila na nový obor literatura–divadlo–film na FF Palackého univerzity a až poté se dostala na DAMU, na Katedru alternativního divadla, odkud v průběhu studia přešla na činohru. Stala se jednou ze zakládajících členek CD 94 (*Cesta kolem světa, Narozen 28. října, Mandragora, Tři mušketýři, V zajetí filmu*). Společně se souborem Daniela Hrbka přešla v roce 2002 do Švandova divadla (*Tartuffe, Znalci*), odtud odešla na mateřskou. V roce 2007 se vrátila na jeviště, dnes ji můžeme vidět například v Městských divadlech pražských v inscenacích *Husitská trilogie* (*Jan Hus, Jan Žižka, Jan Roháč*) a *Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách*.

RADKA FIDLEROVÁ

Vystudovala DAMU v ročníku Libuše Havelkové a Františka Salzera. Na jevišti Karlovarského divadla se poprvé objevila již jako pětiletá.

Se Zdenkem Potužilem a Miki Jelínkem patří k zakladatelům Divadla na okraji, kde působila až do ukončení jeho činnosti v roce 1987. Zde hrála například v inscenacích *Snídaně u Tiffanyho*, *Mladý muž a bílá velryba*, *Romeo a Julie*, *Lady Macbeth Mcenského újezdu*, *Švejeci* a *Faust*. V roce 1993 na pozvání režiséra Zdenka Potužila přešla do Městských divadel pražských, kde dodnes účinkuje jako stálý host. Diváci ji mohou znát také z Divadla Na zábradlí, Divadla v Řeznické nebo Divadla Ta Fantastika. Věnuje se též pedagogické činnosti. Spolupracuje rovněž s alternativním souborem Depresivní děti touží po penězích. Ve filmu dostala největší příležitost v dramatu *Pavučina* z roku 1986.

PETRA JUNGMANOVÁ

Vystudovala muzikálové herectví na JAMU a již během studií působila v Městském divadle Brno, kde následně nastoupila do angažmá (1993–2003). Ztvárnila zde řadu krásných postav: Markétku v *Bastardovi*, Helenu ve *Snech svatojánských nocí*, Manon Lescaut, Anitu ve *West Side Story*, Lízu v muzikálu *My Fair Lady* (*ze Zelňáku*) ad. Za roli Harry v muzikálu *Babylon* obdržela Cenu Thálie. V roce 2000 přijala nabídku na účinkování v inscenaci *My Fair Lady* v Hudebním divadle Karlín, se kterým se vypravila na měsíční turné po Japonsku. Od roku 2003 je bez stálého angažmá a spolupracuje s různými pražskými i mimopražskými divadly, objevila se i v Městských divadlech pražských v divadle Rokoko v inscenaci *Pod jižním křížem* režirované Kateřinou Ivákovou. Divákům je dobře známá z televizních inscenací a seriálů, věnuje se také dabingu.

VIKTOR DVOŘÁK

V Městských divadlech pražských je od roku 2009. Po absolvování DAMU nastoupil do angažmá v Moravském divadle Olomouc, kde se představil na tradiční scéně i v alternativním Studiu Hořící žirafy, spjatě s osobností

Davida Drábka. Po třech letech odešel do ostravského Divadla Petra Bezruče. V sezoně 2006/2007 zde získal první místo v divácké anketě za mužský herecký výkon. V Městských divadlech pražských ztvárnil mnoho výrazných úloh. Za roli Louise Aronsona v inscenaci *Andělé v Americe* v režii Michala Dočekala získal roku 2019 Cenu Thálie za nejlepší mužský herecký výkon. Dlouhodobě spolupracuje s divadelní společností Aqualung a pohybovým divadlem Veselé skoky. Diváci ho znají také z televizní obrazovky, objevil se v seriálech *První republika*, *Zdivočelá země*, *České století*, *Kriminálka Anděl*, *Ordinace v růžové zahradě*, *Redakce* aj. Hrál rovněž v pohádce *Tři bratři* nebo filmu Ireny Pavláškové *Pražské orgie*. Titulní roli ztvárnil v dramatickém snímku *Havel* v režii Slávka Horáka.

PETR KONÁŠ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2018/2019. Po střední škole pro geodety vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze-Michli. Konkurs na roli Romea v Shakespearově *Romeovi a Julii* v Západočeském divadle v Chebu mu přinesl i angažmá. Působil tam pět let a zahrál si například Milouše ze *Saturnina* Zdeňka Jirotky, Dona Josého v *Carmen* aj. Když ho oslovil režisér Juraj Deák, přijal nabídku na dalších šest sezon do angažmá v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Mezi jeho tamější role patřil například Kazimír v *Kazimírovi a Karolíně* Ödöna von Horvátha, kníže Václav v Tylových *Krvavých křtinách*, baron Tuzenbach z Čechovových *Tří sester* nebo role Chameleona, Atlety a Čišníka v pohádce *Bob a Bobek*. Do širokého diváckého povědomí se dostal díky rolím v různých televizních seriálech, například *Ordinace v růžové zahradě 2*, *Cesty domů* a *Modrý kód*.

STANISLAV LEHKÝ

V Městských divadlech pražských je od roku 1997. Narodil se v Novém Boru. Na počátku jeho zájmu o umění byla kytara a zpěv. K recitaci jej přivedla profesorka českého jazyka, která se studenty připravovala pásma poezie. V době studií na Střední průmyslové škole jaderné techniky spolupracoval s pražským Studiem poezie Jiřího Hraše a Lud'y Marešové. Po absolutoriu DAMU nastoupil do prvního angažmá v Kolíně. V letech 1984–1991 byl členem hereckého souboru Východočeského divadla v Pardubicích, kde ztvárnil řadu výrazných rolí (*Přelet nad hnízdem kukačky*, *Hrátky s čertem*, *Jih proti Severu*, *Ptáci* a adaptace Steinbeckovy knihy *O myších a lidech*). Poté hrál v letech 1991–1997 v Divadle pod Palmovkou a odtud přešel do Městských divadel pražských, kde začínal rolí Ragenaua v *Cyranovi z Bergeracu*. Jeho hlas k nám promlouvá z rádia a věnuje se také dabingu.

KRYŠTOF BARTOŠ

Po maturitě na osmiletém gymnáziu v Brně studoval dva semestry psychologii na Masarykově univerzitě, poté se v Německu (Brémy, Hamburk) rok živil různými zajímavými dělnickými profesemi. K divadlu ho nejspíš přivedlo úspěšné působení v recitačních soutěžích. Od r. 2014 (a stále ještě) studuje činoherní herectví na DAMU. Z „mimoškolních činností“ stojí za zmínku dlouhodobá spolupráce se spolkem Pomezí a mnoho rolí v rozhlase. Od ledna 2018 je členem souboru Klicperova divadla v Hradci Králové, kde debutoval v inscenaci *Černá voda* v režii Michala Háby, dále zde účinkuje například jako Radúz v *Radúzovi a Mahuleně* nebo Vronskij v *Anně Karenině*.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

VÍCE ZÁŽITKŮ!
VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

VÍCE INFORMACÍ O VÝHODÁCH
PRO ČLENY KLUBU
NAJDETE NA NAŠEM WEBU
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

BUĎTE V OBRAZE!

ZDENA SALIVAROVÁ
HONZLOVÁ

Desátá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Marie Nováková.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

Nositele autorských práv k literární předloze dramatického textu zastupuje

Dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s., Krátkého 1, Praha 9.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony

a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

bnt attorneys
in CEE

ZVANÉ LIDSTVO!

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

ROKOKO MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ ABCKOMEDIE